

VÁNOČNÍ PŘÍBĚH

Scénář: Irena Pavlásková, Rudolf Merkner, Marek Matoušek

Režie: Irena Pavlásková

Kamera: David Ployhar

Hudba: Jiří Chlumecký

Střih: Emil Pawinger

Kostýmy: Jaroslava Procházková

Masky: Pavla Frýdová

Architekt: Jiří Sternwald

Zvuk: Jiří Klenka

Výkonná producentka: Michaela Petržilková

Producent: David Blümel (Europeana Production)

Distributor ČR: CinemArt

Distributor SR: CinemArt SK

Žánr filmu: Komédie

Délka filmu: 118 min.

Premiéra filmu v ČR: 24. 11. 2022

Premiéra filmu v SK: 24. 11. 2022

SYNOPSIS:

Vánoční příběh je komedie režisérky a scenáristky Ireny Pavláskové, v níž se setkává celá plejáda hereckých hvězd. Příběh se odehrává během Štědrého dne, kdy se hrdinové potkávají s rodinnými příslušníky, ale i zcela náhodně s lidmi, kteří jim ovlivní život. Společně pak prožijí, občas i neplánovaně, neuvěřitelnou vánoční jízdu.

Karla Rodena coby barvitou postavu poněkud prostorekého politika čeká den plný „pravdy“, a jeho matku Jiřinu Bohdalovou, šarmantní herečku, příjezd jejího francouzského přítele. Politikův šéf v podání Hynka Čermáka a jeho žena Jana Plodková se ocitnou v bizarní situaci, která hrozí krachem manželství. Jaroslav Plesl jako sympatický kněz potká Mášu Málkovou coby tajemnou Dianu, a mladá rozhlasová technička alias Anna Fialová jistým nedopatřením spustí lavinu nečekaných událostí, kterou napraví až setkání s mladým doktorem Vladimírem Polívkou. Svě zajímavé příběhy si ve filmu prožijí i postavy Václava Neužila, Sáry Sandevy, Jana Nedbala, Jitky Sedláčkové, Pavla Kříže či Pavly Beretové. Ojedinelým tento film činí i role, kterou ztvárnil francouzský herec **Pierre Richard**, nebo to, že se poprvé po třiceti letech postavilo před kameru v komediální poloze legendární duo Jiří Lábus a Oldřich Kaiser.

OBSAZENÍ:

VEČEŘE U SKÁLŮ

Karel Roden
Jiřina Bohdalová
Pavel Kříž
Jana Bernášková
Darija Pavlovičová

VEČEŘE U PAZDERKŮ

Jiří Lábus
Oldřich Kaiser
Jitka Sedláčková
Anna Fialová
Pavla Beretová
Albert Čuba
Máša Málková

VEČEŘE NA CHALUPĚ

Jana Plodková
Hynek Čermák
Sára Sandeva
Jan Nedbal

VEČEŘÍ JINDE :-)

Jaroslav Plesl
Vladimír Polívka
Veronika Žilková
Václav Neužil
Denisa Biskupová
Filip Červenka
Lucie Kožinová
Jiří Ployhar

IRENA PAVLÁSKOVÁ

REŽISÉRKA, SCENÁRISTKA

Proč zrovna Vánoční příběh?

Co se vám na něm líbí?

Když jsem původně od producentů dostala nabídku na vánoční komedii, tak jsem byla trochu překvapená. Ale čím víc jsme o námětu mluvili, tím víc bylo jasné, že se úplně shodneme na jeho pojetí. Chtěli jsme plnokrevný příběh s obsahem, se zajímavými hrdiny a nečekanými událostmi. Žádnou přeslazenou limonádu, ale originální příběh, který pravdivě, byť s nadsázkou a v zábavné formě, odráží celou škálu vánočních emocí.

Co tedy můžeme očekávat?

Vysněný čas lásky, pohody, klidu a míru bývá mnohdy narušen různými karamboly a turbulentními situacemi, které je potřeba zažehnat. Takže i naši filmoví hrdinové si zažijí pár kotrmelců, ale dospějí ke šťastnému konci a vyřešení nástrah. Myslím, že to pro naše postavy budou Vánoce nevšední a nezapomenutelné a doufám, že i diváci si je užijí naplno.

Jak složité bylo najít to správné obsazení?

Obsazení máme opravdu krásné, jsou to všechno výteční herci. S větší nou z nich jsem už spolupracovala, s některými jsme se viděli poprvé,

ale všechno to byla úžasná spolupráce. Každá z postav má co hrát, každá má svůj samostatný příběh a prostor, na kterém může ukázat svou škálu emocí. Scénář jsme psali skoro dva roky, ale hrdinové se mi začali promítat v hlavě velmi záhy. Myslela jsem samozřejmě na Karla Rodena, který mi hraje už v šestém filmu a kterému jsem nabídla roli prostořekého politika. I postavu jeho maminky jsem psala pro Jiřinku Bohdalovou. Stejně jako jsem chtěla před kameru po čase znovu dostat dvojici Jiří Lábus a Oldřich Kaiser.

S Karlem Rodenem jste pracovala

už na svém filmu Čas sluhů v roce 1989...

Ano, Karlovi Rodenovi jsem v Čase sluhů dala jeho první hlavní roli. Byl to také můj debut a sklidili jsme s ním neuvěřitelný úspěch. Za což jsem dodnes osudu vděčná. S Karlem se známe velmi dobře a myslím, že cítím, která herecká poloha mu sedí, i když on je dobrý ve všem. Myslím, že si užívá i komediální nebo nějak stylizované polohy, ačkoliv je často obsazovaný spíš do rolí temných introvertů. I proto si myslím, že naše role, která je kombinací vážnějších, hravých a zábavných poloh, ho bavila.

Film překypuje známými tvářemi a krásnými lokacemi, bylo jednoduché udržet všechno a všechny pohromadě tak, aby to fungovalo jako celek?

Máme pět hlavních vyprávěcích linií a několik hrdinů. Každý má svůj prostor a své zázemí, takže z toho vyplývaly i lokace. Dostali jsme se tak na zasněžené hory, do různých bytů, do kostela, do rádia, na vánoční trhy... Ty jsme si ovšem museli obstarat jen pro natáčení sami, protože jsme točili v době lockdownu a trhy byly zakázané. Pro mě bylo úplně novum natáčení právě na horách, neuměla jsem si představit, jak tu zimu vydržím. Prvně v životě jsem totiž točila celý den venku v mraze. Pořádila jsem si pravé termoprádlo, navlékla se do neuvěřitelného množství vrstev a pochopila jsem, že jsem celý život mrzla jen proto, že jsem se špatně oblékala. (smích)

Dnes už mluvíme o hotovém filmu. Kdo by jej měl podle vás vidět? Kdo se u něj zaručeně pobaví?

Já myslím, že je to film pro úplně všechny diváky napříč generacemi a zaměřením.

JIŘINA BOHDALOVÁ

HEREČKA SKÁLOVÁ

Koho ve Vánočním příběhu hrajete?

Mám ve filmu krásnou roli, hraji herečku.

Vašeho syna hraje Karel Roden, jaký je to herecký partner?

Před lety jsme si rovněž v režii Ireny Pavlaskové zahráli ve filmu Corpus Delicti, ale prvně hraji Karlovi matku. Přivítala jsem to s velkou radostí, protože si ho velmi vážím a krásně se mi s ním hraje. Je to obrovská radost, mít silného hereckého partnera, který vás táhne nahoru, ne dolů. Tak proč si nevybírat ty nejlepší.

Jak se vám pracovalo s paní režisérkou?

Je to výhoda, když vás režíruje žena?

Kromě Jitky Němcové je to asi jediná ženská, která mi vyhovuje. Já, kdybych cítila jen malinko, že nám to spolu nebude klapat a nebudeme spolu tančit ten krásný filmový valčík, tak bych to nepřijala. Ve svých letech už si pečlivě vybírám. Tuhle roli jsem přijala zčásti kvůli ní a snažím se ji nezklamat.

Co jste říkala na scénář?

Že je roztomilý a byla by škoda tuhle roztomilost nepřenést na plátno. Tak doufám, že se nám to povedlo.

Tématem filmu je Štědrý den. Je vám tohle téma blízké? Zažíváte o Vánocích podobné situace, jako ve filmu?

No, místy v něm leccos poznávám. Vždycky se najde někdo, na koho jste zapomněli a sháníte ty poslední dárky... A u toho vznikají různé prapodi-vné situace. Situovat děj filmu do jednoho dne, a zrovna Štědrého, byl moc dobrý nápad.

Jak se vám natáčí v tomto nelehkém pandemickém období?

Jednoduché to není. Pod rouškou se mi velmi špatně dýchá, takže vítám, že je celý štáb nosí tak zodpovědně a já před kamerou nikoli. Navíc se všichni testují a já jsem očkovaná.

Co pro vás bylo na tomto filmu nejobtížnější?

Francouzština. Do hlavy mi leze obtížně, dává mi to dost práce. To můj herecký kolega Pierre Richard měl tohle jednodušší, ten se kvůli naší skypovací scéně nemusel učit česky. (smích)

OLDŘICH KAISER

STANDA

Jakou zkušeností pro vás bylo tohle natáčení?

Mě při životě drží sám život. To je takový moudro – chceš-li žít, tak musíš žít. A s tímhle štábem se mi žilo velmi dobře. Byla to příjemná parta, všichni velcí profíci, nikdo režiséra zbytečně neodmlouval. Paní režisérka je navíc příjemná, pohledná paní. Na to já si potrpím, kdyby to byla škaredá babizna, tak ji sice taky poslouchám, ale účinkoval bych jen s lítostí. Takhle je to radost.

Vaši dceru ve filmu hraje Máša Málková. Jaká byla spolupráce s ní?

Je mi trochu podobná, je krásná, a dokonce si myslím, že má i obočí po mně. Tak jsem se do ní tak tatínkovsky zakoukal.

Vánoční příběh má dost výrazné obsazení. Je i tohle pro vás kritérium, jestli na roli kývnout, nebo vám jde spíš o příběh?

Určitě mi o účinkující jde, to jistě. Popravdě, já už ty lidi moc neznám a ti, co znám, jsou už nemohoucí nebo mrtví. Takže já si příliš nevybírám. Jsem rád, že jsem tu potkal alespoň toho Jirku Lábusa, který zatím žije, a paní Bohdalovou, kterou si pamatuju snad už od mala. Ale třeba paní Sedláčkovou, která hraje Jirkovu

ženu, jsem poznal až tady. Dokonce jsme spolu cukrovali... Tedy doslova, cukrovali jsme štrúdl. Tak ji pěkně bolela ruka a mě to taky unavilo. Ale bylo to báječný.

Jaký máte vy vztah k vánoční tematice? Je vám u filmu blížká?

Spíš mě zaujal scénář. Mnohdy už ani totiž nevím, že nějaké Vánoce jsou a někdo mi je musí připomenout.

Už desítky let hrajete s kolegou Jiřím Lábusem. Podle něj je váš vztah takový ping pong. Vnímáte to taky tak?

Dalo by se to tak říct. Akorát já ho hraju tak po evropsku a Jirka spíš čínsky. Já rozehrávám a on smečuje, takže já běhám pro míček.

Kdybyste si mohl vybrat typ filmu, který byste chtěl točit, jaký by to byl?

Mě by asi nebavily vztahovky. Jinak to mám u akčňáků, tam mě baví točit ty rvačky. I když trochu nestačím s dechem a kyslíkem.

JIŘÍ LÁBUS

TRAMVAJÁK PAZDERKA

Koho ve Vánočním příběhu hrajete?

Řidiče tramvaje, který má velmi dominantní ženu. Na Štědrý den má službu, což se mu velmi nevyplatí, protože se potká s velmi nepřijemným cestujícím.

Onen cestující je váš dlouholetý herecký kolega, Oldřich Kaiser. Jak jste vnímal spolupráci s ním v komediální dvojici po 40 letech? Slyšíte na sebe stejně? Má váš vztah nějaký vývoj?

Já bych řekl, že nemá. Je to pořád stejné, slyšíme na sebe stejně. Je to takový ping pong. Když se znáte čtyřicet let, tak to o něčem svědčí.

Kdo ten ping ping vyhrává?

Je to 1:1.

Když vás Irena Pavlásková oslovila, přijal jste roli hned po přečtení scénáře?

Irena nejdřív oslovila Oldu a ten mi pak volal, že se mu to moc líbí, s čímž jsem po přečtení scénáře souhlasil. Tak jsme si řekli proč ne a pustili se do toho.

Kromě Oldřicha Kaisera jste dostal celou hereckou rodinu. Jak jste s ní spokojený?

Velmi. Jsem dost pod pantoflem a moje paní mi vládne pevnou rukou, ale je to všechno s láskou. Děti jsou rozkošné a myslím si, že je moje paní nemohla mít se mnou, protože jsou to moc hezké a milé holky.

Film se odehrává na Štědrý den.

Jaký máte vztah k Vánocům vy?

U nás je to klasika. Máme kapra, já mám ryby hrozně rád, takže za řízek bych kapra nevyměnil.

JITKA SEDLÁČKOVÁ

PAZDERKOVÁ

Koho ve filmu hrajete?

Hraju manželku Jirky Lábusa a maminku od rodiny, které vládnu laskyplnou pevnou rukou. Maminkou jsem v životě na 100 % a o to radši svým bezvadným filmovým dětem, protože třeba Pavlu Beretovou považuju za jednu z nejlepších českých hereček.

Vašeho partnera hraje Jiří Lábus, což je asi taky zajímavá zkušenost. Jaký je?

S Jirkou už jsem hrála, věděla jsem, že je to dobrák a famózní herec a že budeme dobrá dvojka. A to teda jsme, fungujeme skvěle. Ale neměla jsem zkušenost s Oldou Kaiserem. Ne, že bych se ho bála, ale měla jsem ostych, přeci jen jsou to veličiny. Nakonec byl ale okouzlující, a i když nemůžu říct, že by se s ním hrálo samo, ten člověk umí inspirovat k absolutnímu výkonu.

Když vám Irena Pavlásková poslala scénář, jaká byla vaše první reakce?

Že moje postava jsem úplně celá já... Na což mi Irenka odpověděla, že je pro mě taky na tělo napsaná. Je v ní vidět moje energie, taková pára, nutnost organizovat, ale přitom snad i srdečnost. Irena mi už na DAMU řekla, že mě

obsadí, a za 25 let se to u Fotografa splnilo. Tohle je naše druhá společná práce a je to sen pro herečku mého typu a nemůžu si přát lepší roli. V posledních letech jsem měla štěstí na samé tragédie – tu jsem před kamerou zastřelila dva, tu tři lidi. Ale tohle je život. Když Irena něco píše, tak to musí působit skutečně. Hlavně nás ale nechává hrát.

Děj se odehrává během jednoho dne.

Je to pro vás všechny nějaké omezení?

Irena na střední ploše dokáže vybarvit tolik možností a vrstev, že nemáte pocit, že je to jeden den, spíš máte pocit, jako by ten film byl o vás. Až ho uvidíte, myslím, že budete překvapení, kolik lidí se v něm najde. Postav je v něm několik a všechny ty paralelní děje a příběhy a obsazení by měly diváky bavit od začátku až do konce.

A jak probíhá váš skutečný Štědrý den?

Moje maminka mívala takové ty stresující stavy, všechno se honilo na poslední chvíli a muselo to být tip top. Já mám ráda zimu jako období kvůli sněhu, ale ten už moc nebývá, takže Vánoce moc neřeším a vždycky se dívám, proč všichni šílí. Mají v sobě takovou nostal-

gickou nótu a podtón, který nemusí být nutně pro každého veselý, však jsou mnohdy i plné vzpomínání na lidi, kteří už se večere účastnit nemohou.

Pro koho je film podle vás určený?

Najde se v něm teenager i starší generace?

Stoprocentně je pro všechny, jsou v něm zastoupeny všechny věkové kategorie. Jsou v něm děti, mladí, rodiče, senioři, kam se velmi nerada počítám... Ale hlavně ten příběh je lidský a o hodných, obyčejných, srdečných lidech, a to je prostě krása.

PAVLA BERETOVÁ

LENKA, DCERA PAZDERKŮ

Jak byste představila svoji roli v tomto filmu?

Moje role se jmenuje Lenka. Můj herecký úkol bylo být co nejvíc normální. (smích)

Jaké jsou vaše rodinné vztahy?

Manžela mi hraje Albert Čuba a maminku Jitka Sedláčková. Bertíka si pamatuju ještě z Ostravy, známe se asi 17 let, takže je to moc milé ostravské setkání. Myslím, že nebýt koronaviru,

nedali bychom obsazení tohoto filmu nikdy do kupy – je to jedno velké jméno vedle druhého, a všichni by jinak měli každý večer někde představení.

Jaký máte vy osobně vztah k Vánocům?

K Vánocům mám moc hezký vztah, je to pro mě čas ztišení, zavření se do sebe a čekání na světlo. Což je dost odlišné od toho divokého

Štědrého dne plného rodinných patálií, který zažíváme ve filmu.

Jde o vaši první spolupráci s režisérkou Irenou Pavláskovou?

S Irenou Pavláskovou jsme se potkaly na DAMU, kde jsme spolu točily minisérii Bludičky o dětech z dětského domova. Tak jsme se na sebe moc těšily, moc mě baví a zajímá jako osoba i profesionál. Je svá a inspirativní.

ALBERT ČUBA

MARTIN, MANŽEL LENKY

Koho ve filmu hrajete vy?

Je to role spíš menší, ale prochází celým filmem. Jde o majitele kavárny, kam chodí postava Karla Rodena, a zároveň je manželem Lenky, kterou hraje Pavla Beretová. Takže Vánoce tráví u její rodiny a diváci mě tak uvidí hned několikrát.

Tušíte, kdo si vás vybral do této role?

Mám dojem, že pan scenárista Merkner ukázal paní režisérce Skoro na mizině, kde účinkuji. Asi jsem zapůsobil, a tak jsem tady. (smích)

Jaké to pro vás byla zkušenost?

Moc natáčecích dní jsem neměl, ale moc jsem

si je užíval. Obsazení mě fascinovalo. Člověk se proklikává filmovými databázemi a mnohdy si říká, jaké hvězdy se v některých projektech podařilo dát dohromady. A najednou natáčím s tolika velkými jmény české kinematografie. Je to čest a radost.

ANNA FIALOVÁ

ANIČKA, DCERA PAZDERKŮ

Koho ve Vánočním příběhu hrajete?

Hraju Aničku, holku s pěknou smůlou na chlapy, která ale díky vánočnímu zázraku potká novou lásku. Možná... (smích)

Jak jste reagovala po přečtení scénáře?

Scénář se mi líbil, protože je celý takový...

něžný, nenásilný. Já jsem o Vánocích vždycky rozněžnělá, mám je moc ráda a pouštím si hodně pohádek. Tenhle film je taky až skoro pohádkový, je v něm spousta naděje, lásky a humoru.

Je role Aničky vaší vysněnou?

Nebo jste o nabídce dlouze přemýšlela?

Já si role moc nevysnívám, protože se nerada zklamávám. Spíš je čekám s otevřenou náručí. Ale hrát ve vánočním filmu je samozřejmě krásná, takže jsem na tuhle nabídku kývla hned.

Anička má na začátku filmu přítele, který je ale tak trochu ženatý...

Ano, a už třetí Vánoce jí slibuje, že bude s ní. Odhodlá se ale za ní na Štědrý večer přijít, až když odvede svoji ženu na nádraží.

Na place jste se potkala se spoustou zajímavých kolegů. Bavila vás práce s takovými jmény jako je Jiří Lábus nebo Oldřich Kaiser?

Ano! Na place vznikala taková spousta humorných situací! My jsme se s tímhle obsazením cítili vlastně spíš jako diváci než herečtí kolegové těch legend. Dokonce jsem při jednom záběru dostala z Lábusa a Kaisera takový záchvat smíchu, že jsme ho museli stopnout. Ale stálo to za to.

A co paní režisérka?

Pracovala jsem s ní poprvé a bylo to skvělé! Irena je otevřená nápadům hercům. Hlavně Oldových. (smích)

VÁCLAV NEUŽIL

MILOŠ, PŘÍTEL ANIČKY

Koho hrajete vy?

Miloše, který původně ani neměl jméno. Anička ho neoslovovala. Pak ji ale napadlo jméno Miloš, Irena Pavlásková chvíli váhala, a pak to odsouhlasila. Ta role je docela malá. Miloš je rozhlasák a pracuje s Aničkou ve stejném rádiu. A v něm začali žít druhý život.

Ten jeho původní život je kde?

No, Miloš má ženu Blanku. Ale záletníci s Andulou. Ale je to tak trochu sráč, protože se nedokáže odpoutat od svojí manželky. Když pak dorazí k Pazderkům na Štědrý den, Andula ho nechce vidět.

Jak se ta situace vyřeší?

Olda Kaiser s Jirkou Lábusem pomůžou Andule Miloše pořádně znemožnit. (smích)

Už jste někdy dříve pracoval s Irenou Pavláskovou?

Já jsem do ní byl úplně zamilovaný, do jejího prvního filmu Čas sluhů. Pracovně se s ní vidím podruhé, točil jsem s ní film Fotograf o Janu Saudkovi. S Jardou Pleslem jsme si nedávno notovali, že máme ve svých kariérách hodně režisérek žen. Jsou herci, kteří nemají ani jednu.

MARIE MÁLKOVÁ

DIANA, DCERA STANDY

Koho ve filmu hrajete?

Moje role je mladá dívka, která pracuje v azylovém domě, kde pečuje o mladé maminky s dětmi. Je to holka, která pořád na něco čeká... A pak se to díky Vánocům stane. Je to takový malý zázrak.

Vašeho tatínka hraje Oldřich Kaiser, jaké to je mít takového tatínka?

Krásný! On je kouzelník. Když jsme spolu točili celý den, neustále jsem si opakovala, že je štěstí je s Jirkou Lábusem pozorovat. Jako malá holka jsem pořád sledovala jejich scénky, takže sedět u nich a být toho součástí bylo úžasné. Jsem za to moc vděčná.

Vaše vánoční večeře je v podstatě přehlídkou známých jmen. Jaké to bylo?

To obsazení je nádherné, až rodinné. Moc se povedlo, jak jsme na sebe všichni slyšeli a jak mezi námi fungovaly vzájemné vztahy. Hezky to všechno klaplo a na place byla moc milá atmosféra.

Když vám zavolala Irena Pavlásková, četla jste scénář, nebo jste kývla rovnou?

Ta role se mi od začátku moc líbila. S Irenkou

jsme si řekly, jak ona moji postavu vnímá a se mnou to absolutně rezonovalo. Není to naše první spolupráce, hrála jsem hlavní roli v jejím filmu Fotograf o Janu Saudkovi. Ona má vždycky všechno do detailu promyšlené, ale přesto nechává velký prostor pro improvizaci a vlastní citění.

Jsou vaše Vánoce podobně divoké, jako prožíváte ve filmu?

Vánoce, kdy bych přišla do cizí rodiny, kterou neznám, si představit asi neumím. I proto pro mě bylo natáčení takový zážitek, je to pro mě celkově nová situace. Ale ten scénář je opravdu nabitý událostmi a já mám období Vánoc a všechny ty zvyky a tradice moc ráda a dodržuju je. Je to den, kdy se opravdu mohou dít zázraky, a jsem proto ráda, že zrovna moji postavu jeden potká.

Co říkáte na lokace?

Střídali jste exteriéry, interiéry, lesy i ulice Prahy. Vyhovuje vám to neustálé přejíždění? Vždycky je krása se podívat někam, kam se člověk jen tak nedostane. Mě ale bavila hlavně stará Praha. Točili jsme před Vánoci na Staroměstském náměstí u stromečku, byť

bez tradičních stánků. Kolemjdoucí se vrhali ke stánkům a divili se, že se pečou kaštany a rekvizitáři je odháněli s tím, že jsou to kulisy a ať je hlavně nezkoušejí sníst. Bylo to zvláštní, skoro jak kdybychom točili nějaký výpravný historický film.

Koho myslíte, že by Vánoční příběh mohl oslovit?

Každého, kdo má rád Vánoce, lidské vztahy, Jirku Lábusa a Oldu Kaisera a chce si užít spoustu úžasných herců, postav a rolí.

JAROSLAV PLESL

KNĚZ

Jakou roli představujete ve Vánočním příběhu vy?

Hraju faráře, který se nečekaně setká s dívkou svého srdce, s níž se vídal v mládí.

Je to váš první duchovní?

Kněze jsem jednou hrál, ale jen ve studentském filmu, takže tohle je první větší zkušenost s podobnou rolí. Snažil jsem se ho pojmout lidsky, aby to nebyl jen panáček s kolárkem, ale normální chlap z masa a kostí.

Ve filmu máte scénu, kdy vás poslouchá herecký výkvět napříč generacemi. Jak se vám natáčela?

Z těch všech jmen v obsazení jsem byl trochu nervózní. A zrovna tahle scéna... Všechna ta esa sedí, koukají a poslouchají můj třístránkový monolog... Velmi si jich všech vážím, takže to pro mě byla opravdu výzva.

Šlo o vaši první spolupráci s Irenou Pavláskovou?

Ano, byla to moje první spolupráce s ní, byť určité námluvy jsme měli už před lety. Tehdy ale točila v angličtině a na tom bych já traskotal, netroufl jsem si na to. Jsem ale moc rád, že jsme se nakonec potkali tady.

Jaká paní režisérka je?

Je bezvadná. Strašně milá, vstřícná k dialogu nad situací a postavou. Je i tvůrkyní scénáře, ale nelpí na všem za každou cenu. Je otevřená změnám a při režii je velmi citlivá. A to já mám rád, když na place není dusno a nekřičí se. Často přijde s velice přesným hereckým požadavkem, mnohdy i náročným, ale nikdy se před ní ani štábem necítím trapně, když se mi něco nepovede. Probíhá intimní, příjemný dialog nad prací, a to si moc chválím.

Co vy a Vánoce? Míváte je taky tak divoké, jako v tomto filmu?

Vánoce jsou pro mě mnohdy pracovní, v prosinci toho mívám spoustu. Primárně ale kromě duchovních věcí vnímám, jak je důležité setkat se s nejbližšími, takže během svátků absolvuji spoustu návštěv tak, jak to má být. Taková divočina, jako je ve filmu, se mi naštěstí vyhýbá.

JANA PLODKOVÁ

MARCELA, ŽENA VIKTORA

Koho v tomto filmu hrajete vy?

Marcelu, manželku vysoce postaveného politika, kterého hraje Hynek Čermák. Kvůli jeho zaměstnání zůstává má postava často doma s dětmi, a proto dojde k určitému ochabnutí jejich vztahu. Hledá si zábavu jinde a najde ji v mladém muži ztvárněném Honzou Nedbalem, se kterým shodou okolností odjede trávit vánoční svátky na chalupu do hor.

Jak se vám s oběma pohlednými pány točilo?

Věkový rozdíl mezi mnou a Honzou Nedbalem není malý, ale točilo se nám spolu hezky. Když jsme měli točit intimní scénu, režisérka nám dala prostor promluvit si o směrech, jakými bychom ji mohli zahrát. Byla to teprve jeho druhá taková scéna, nakonec jsme ale přišli na to, jak ji uchopit.

A Hynek Čermák?

Většinou, když potkám Hynka, tak hraje zamračené bručouny, ale má skvělý smysl pro humor a velmi partnersky při natáčení pomáhá. Takže jsem z našeho hereckého manželského svazku byla nadšená.

Další rolí ve vaší blízkosti je chůva, kterou hraje Sára Sandeva...

Do ní jsem se hrozně zakoukala, je to krásná, milá a velmi talentovaná holka. Moc jí držím palce, aby její kariéra šla jen strmě nahoru.

Poprvé jste pracovala i s Irenou Pavláskovou, která celý projekt vedla od scénáře až po režii. Jak se vám s ní spolupracovalo?

Po přečtení scénáře mě napadlo, že bych chtěla své postavě Marcely přidat pár vrstev, které by mi k ní pasovaly a byla jsem strašně ráda, jak otevřená tomu Irena byla. Dokonce jsme spolu přidaly celou jednu scénu, ve které vyběhnu z chalupy do závějí. Taková spolupráce je neocenitelná. Jinak mi ale celý scénář přišel hrozně lidský, komediální, zábavný... Ale vlastně i hořký. Když se blíží Vánoce, lidi chtějí udělat pro své okolí maximum, a ne vždy se to podaří. Nesmíme se z toho zkrátka hroutit a doufat, že další Vánoce budou lepší. A tahle realistická rovina mě na tom velmi bavila.

Závěje před chalupou... Baví vás podobně náročné natáčení v exteriérech?

Tohle cestování za prací miluju a moc si ho užívám. Obzvláště teď, když je vzácnost podívat se pořádně někam i po republice.

HYNEK ČERMÁK

POLITIK VIKTOR

Kdo je váš politik, kterého ve Vánočním příběhu ztvárňujete?

Táta od rodiny, co se dostane do hloupé situace. Je to politik, ale chová se velmi lidsky.

Vašimi hereckými parťáky jsou ve filmu zejména Jana Plodková a Karel Roden.

Jací byli?

S Janou jsme se potkali už vícekrát, je to výborná herečka a krásná ženská, což je pro mě zcela dostačující kombinace k tomu, abych na place byl spokojený. Karel je velmi svérázný, vynikající herec a je s ním strašná prča. Než se dobereme k tomu, co je potřeba zahrát, oba se s tím velmi lopotíme. On je takový „situační šťoural“ a vždycky hledá co nejpřirozenější verzi hrané scény.

Jaká byla vaše reakce na scénář Ireny Pavláskové?

Scénář mě překvapil tím, kolik postavám klade překážek. To mám velmi rád, zvláště u komediálních věcí. Situační humor vzniká z toho, že figura musí tyto překážky překonávat a divák ví víc než ony, z čehož vzniká ta takzvaná komika. To je v tomhle scénáři skvěle vymyšleno.

A co na ni říkáte jako na režisérku?

Vzhledem k tomu, že Irena film i napsala, věděla přesně, co s materiálem chce dělat. Mám rád princip tvorby „já pán, ty pán“, protože při té vzniká nejpłodnější prostředí pro tvorbu něčeho zajímavého. Někteří režiséři se ze své pozice staví k hercům jako k žákům, a tehdy se to nedaří. Irena ale naopak neměla problém pružně reagovat. Kontinuitu příběhu měla v hlavě a díky tomu bylo možné být na place flexibilní.

Velkou část natáčení filmového Štědrého dne jste strávil na horách. Točí se vám lépe v exteriérech, nebo někde v ateliéru?

Hory a zimu mám rád, ale po pěti šesti dnech a nočních natáčeních v mínus šesti je to náročné. Ale to k téhle práci patří a je to pro mě příjemnější než točit ve vedrech.

Osobně nejsem velkým vyznavačem Vánoc. Děti už mi odrostly, takže u nás v rodině jde jen o to, že si povídáme, dáme si víno a pár drobností, ale už nenakupujeme ve velkém a obchodním centru se vyhýbáme. V tomhle filmu je to vlastně podobně, naše postavy na ty hory vlastně utečou.

JAN NEDBAL

STUDENT JAKUB

Koho ve Vánočním příběhu představujete vy?

Hraju Jakuba, mladého studenta žurnalistiky, co má milostný poměr s vdanou paní. Ale trochu se mu všechno zkomplikuje, protože možná potká ještě někoho...

Co jste říkal na obsazení tohoto filmu?

Z obsazení jsem byl strašně nervózní! Je obrovská škola, dívat se pod ruce někomu tak nesmírně talentovanému, jako je Hynek Čermák, Jana Plodková nebo Sára Sandeva. I když člověk nebyl na place, rád si sedl někam, kde nepřekážel, a sledoval s radostí někoho, kdo má tolik odehráno.

A jak se vám líbil po prvním přečtení scénář?

Když jsem ho četl, říkal jsem si, že máma bude mít radost, že konečně ve filmu neumřu. (smích) Je to pozitivní film ze života plný situací, se kterými se sžije úplně kdokoli. Navíc jsem si chtěl vždycky zkusit komedii.

SÁRA SANDEVA

STUDENTKA ROMANA

Koho ve filmu hrajete vy?

Hraju Romanu, což je studentka pedagogické fakulty. Má velmi blízko k dětem, a proto dělá chuť v bohaté rodině. Je velmi inteligentní, ale svůj zevnějšek a podobné „povrchní“ věci vůbec neřeší. Nakonec se ale ukáže, že i když je to taková šedá myška, schovává v sobě velkou energii.

Co říkáte na své herecké partnery Hynka Čermáka, Janu Plodkovou a Jana Nedbala?

S Hynkem jsem už dříve točila seriál, kde mi hrál tatů, takže se známe. S Janou a Honzou jsem točila poprvé, ale všichni byli skvělí, bavilo mě to.

I vaše spolupráce s Irenou Pavláskovou byla první?

Ano, poprvé vůbec hraju ve filmu s ženskou režisérkou, z čehož jsem nadšená. Irenu velmi zajímají detaily a chce, aby role byly propracované. Proto s herci hodně debatuje, což je pro nás to nejdůležitější.

Co jste říkala na scénář?

Scénář mi připomněl Lásku nebeskou. Je hodně vánoční, pohladí, rozesměje, je plný pohody. Možná kromě nejmenších dětí se v něm najde každý.

PAVEL KŘÍŽ

TAXIKÁŘ MIRÍSEK

Koho v tomto filmu představujete?

Já jsem taxikář, kterému se říká Mirísek. Je to hodný člověk, ale je na Vánoce sám a kvůli té samotě je to taková dojmavá duše.

Vaší hereckou partnerkou na place byla především Jiřina Bohdalová.

Jak se vám s ní hrálo?

Nádherně. Jiřina je naše legenda a je neuvěřitelné, co ve svém věku zvládá. Je schopna improvizace, je neskutečně autentická.

Když jste si přečetl scénář, nemrzelo vás, že vaše role je spíš vedlejší?

Ne, mě tohle nikdy nemrzí. Mě spíš zajímají kvality scénáře a jeho komedialita, přičemž tady mě bavil sarkasmus a černý humor a že to není jen zase další romantika. Taky mi záleží na tom, s kým na projektu budu spolupracovat, a i když jsem s Irenou Pavláskovou točil teprve podruhé po Pražských orgiích, věděl jsem, že to bude zaručeně super zkušenost. Já jsem vlastně ve Vánočním příběhu původně ani neměl být, ale ona mi toho taxikáře napsala, protože spolu děláme rádi. Když vím, že se jí do příběhu hodím, neváhám, protože potkat se s ní je radost.

Ve filmu vidíme dost divoký Štědrý den.

Jak většinou probíhá ten váš?

Já Vánoce příliš nehrotím. Snažím se mít co nejvíc volna, odvyprávět si co nejvíc historek, a to je vlastně všechno.

JANA BERNÁŠKOVÁ

LAURA, PŘÍTELKYNĚ SKÁLY

Jaká je vaše role ve Vánočním příběhu?

Moje role je menší. Jmenuji se Laura, jsem výtvarnice, která vede galerii, a zároveň přítelkyně politika Skály, tedy postavy Karla Rodena. Je to taková loudilka, protože se s ním vídá už nějakou dobu a doufá, že v jejich vztahu vyloudí nějaký ten krok dopředu.

Kdo vás do filmu obsadil?

Tuto roli pro mě napsala Irena Pavlásková, protože jsme spolu pracovaly už před 15 lety na Bestiáři a moc jsme si to chtěly zopakovat. Vtipné je, že jsem tehdy hrála chůvu taky právě Karla Rodena, ale protože jeho mladší verzi pochopitelně hrál dětský herec, setkala jsem se s Karlem poprvé až v tomto filmu.

Jaká je Irena Pavlásková režisérka?

Laskavá, trpělivá, naslouchající. Přijímá nápady a vytváří tak na place příjemnou atmosféru.

Na scénáři pracoval také váš partner.

Koukala jste mu přes rameno?

Můj manžel je spoluautorem, ale až od určité části. Primárně je to příběh Ireny Pavláskové, pomohl jí spíš dramaturgicky. Já ho ale četla, až když mi ho poslali z produkce.

Co říkáte na námět odehrávající během jednoho Štědrého dne?

U scénáře jsem se dost nasmála a rychle si v něm našla své oblíbence. Moje Vánoce jsou stejně jako ve filmu dost hektické. Vždycky si slibujeme, že se tentokrát stresovat nebudeme, ale nikdy se tomu nevyhneme.

Koho myslíte, že Vánoční příběh pobaví?

Myslím si, že námět pobaví celou rodinu, snad jen vyjma úplně malých dětí. Určitě se v něm najdou všichni.

VLADIMÍR POLÍVKA

LÉKAŘ PETR

Jaký je Vánoční příběh?

Je to příjemné osvěžení na poli vánočních filmů. Ukazuje Vánoce takové, jaké jsou, ne takové, jaké bychom je chtěli mít. Vánoční čas je pro nás posvátný a film ho drze shazuje tím, jak ukazuje jeho realitu. Jsou v něm nejrůznější peripetie a momenty ze života – ať už je to moc panáků, stres, hádky...

Pracoval jste někdy dříve s Irenou Pavláskovou?

S paní Pavláskovou jsem na tomhle filmu pracoval poprvé. Byla mi sympatická od první schůzky, já mám rád silný holky. Baví ji detaily, které by člověk ani nenapadlo řešit, ale ona vnímá, jaký smysl budou dávat v estetice celku. Takže se učím tím, že ji pozoruju.

Sám hrajete lékaře, který se setká s otcem Aničky Pazderkou alias Jiřím Lábusem, co ale říkáte celkově na obsazení?

Potěšilo mě potkat se s Albertem Čubou, uměleckým šéfem divadla Mír v Ostravě, což je hrozně dobrá parta. Jinak jsem měl to štěstí se s většinou herců z obsazení potkat, což je u pánů Pavla Kříže nebo Karla Rodena čest s nimi pracovat. Ve filmu je spousta spleťtých vztahů, postav, a hlavně Anička Fialová, takže to ani nemůže dopadnout špatně.

KAREL RODEN

POLITIK SKÁLA

Jistě dostáváte spoustu pracovních nabídek, co vás přesvědčilo k tomu, abyste se pustil do dalšího filmu s Irenou Pavláskovou?

Jde už o šestou spolupráci.

Líbil se mi scénář. S Irenou se už známe hodně dlouho a myslím, že si rozumíme.

Ve Vánočním příběhu hrajete politika, jaký máte názor na politiku? Sledujete ji?

Být dobrým politikem není vůbec jednoduché. Někdy je obdivuji a někdy žasnu.

Tvořil jste svoji roli podle někoho konkrétního, nebo se váš politik (raději) nikomu nepodobá?

Ani nevím.

Vaši matku ve filmu ztvárnila Jiřina Bohdalová, která si vás podle svých slov velmi váží, krásně se jí s vámi hraje a partnerení s vámi přivítala s velkou radostí. Je to oboustranné?

Je to oboustranné! Když spolu hrajeme, cítím se pohodlně. Je mi blízka a je s ní legrace.

Vaším nadřízeným je ve filmu Hynek Čermák, který tvrdí, že jste „situační šťoural“,

že vždycky hledáte co nejpřirozenější verzi dané scény. Má pravdu?

Tohle přirovnání mě nikdy nenapadlo, ale asi má pravdu. Myslím, že film by měl být, pokud možno, co nejpřirozenější. Snažím se o to, ne vždy se mi to ale podaří.

Vaše role má také „lidský rozměr“ v podobě otcovství. Ve filmu jste otcem dvou dospívajících dětí. Hrajete rád i s touto mladší generací?

Já mám děti rád!

Vánoční příběh je, co se žánru týče, komedií. Je vám bližší tento typ filmů a her, nebo raději prožíváte před kamerou či na jevišti dramata?

Mám rád jak komedie, tak drama. Kombinaci obojího mám nejraději.

Snímek se odehrává během Štědrého dne, jaký máte k vánočním svátkům vztah vy?

Vždycky se na Vánoce těším!

Momentálně točíte další projekt v zahraničí, o co jde tentokrát?

Je to minisérie pro ITV s názvem A Spy Among Friends režiséra Nicka Murphyho..

DAVID BLÜMEL

PRODUCENT – EUROPEANA PRODUCTION

Jak vůbec vznikl nápad natočit Vánoční příběh?

Vánoční komedie jsou tak trochu žánr sám o sobě. U nás moc takových filmů za poslední dobu nevzniklo, a tak jsme chtěli tyhle svátky ukázat opravdu takové, jaké jsou. Napsali jsme námět a oslovili režisérku Irenu Pavláskovou.

Proč jste si vybrali režisérku Irenu Pavláskovou?

Irena Pavlásková je jednou z nejvýraznějších postav české kinematografie. Její filmy jsou

osobité, originální, zkrátka rozeznatelné od jiných tvůrců. Styl humoru, který ve svých filmech používá, absolutně souzněl s naší představou. Navíc Irena je neuvěřitelný profesionál a její smysl pro humor a styl práce je mi velice blízký. Má svůj originální rukopis, umí perfektně pracovat s herci a charaktery postav, je velmi silná v situacích, kdy se postavy dostanou do vzájemné interakce. Z těchto situací poté vzniká skvělá komika, která byla pro náš film zásadní.

Jak se zrodilo tak pestré obsazení filmu?

Dlouho jsme s režisérkou o obsazení debatovali, záměrem bylo už od začátku natočit film pro všechny generace. Od začátku nebylo polemiky o Jiřině Bohdalové a návratu Oldřicha Kaisera s Jiřím Lábusem do komediální polohy. Stejně tak Karel Roden je pro nás ikonou a pro Irenu Pavláskovou její „dvorní“ herec. Sledovat, jak tihle lidé přetváří text scénáře, který známe už nazpaměť, byla skutečná radost.

Film vznikal v době covidové, jaká byla úskalí natáčení během tohoto speciálního období?

Nejhorší byla neustálá nejistota. Plány a celé natáčení bylo závislé na zprávách o vývoji covidu a na stále se měnících restrikcích. Zároveň jsme dělali maximum pro to, aby ani jeden z herců nebo hlavních tvůrců neonemocněl, to by kompletně zastavilo celé natáčení. Přesto nás v průběhu natáčení potkaly skoro všechny možné komplikace. Lockdown, očkování, testování, byli jsme nuceni například vytvořit novou pozici covid managera, který byl po celou dobu natáčení na place a staral se o bezpečnost. Těsně před natáčením jsme seděli v kanceláři s celým týmem a doslova jsme si

házeli mincí zda se do toho pustit, nebo celé natáčení odložit. Tím, že jde o vánoční film, jsme ale moc na výběr neměli, a museli ho natočit v zimě. Stejný problém nastal i s odložením premiéry v minulém roce. Na premiéru jsme tak museli čekat rok do další zimy. Jsem proto rád za to, že jsme všechno zvládli a že se ověřila skvělá sebranost a spolupráce celého týmu v takto vypjatých situacích.

Jak náročné tedy bylo premiéru filmu přesunout na rok 2022?

Pracujete na filmu čtyři roky, zvládnete nejkomplikovanější natáčení v lockdownu, a pak začnete připravovat kampaň, kterou musíte měsíc před uvedením do kin zastavit a počkat další rok na to, než konečně diváci vaši práci uvidí. Bylo to neuvěřitelně náročné! Ale nakonec musím říct, že přesunutí premiéry bylo správné rozhodnutí. Všichni se těšíme, až se náš film konečně dostane k divákům, a doufám že po těch posledních dvou letech v pandemii přijdou konečně pohodové svátky a náš film udělá divákům v tomto období radost.

Když do natáčení vstoupí pandemie, jak se to odrazí na finanční náročnosti projektu?

Velmi a ve všech směrech. Nejde jen o viditelné věci jako je testování, roušky, dezinfekce, ale i o celou bezpečnost, dopravu, catering... Když někdo onemocní, musíte operativně měnit

natáčecí plán. Museli jsme řešit taky očkování pro starší herce a členy štábu, kvůli tomu se například celé natáčení rozdělilo do bloků. Z původního plánu natáčení v rozmezí dvou a půl měsíce jsme nakonec točili pět měsíců. Celkem i s odložením premiéry se celý rozpočet navýšil o více jak 10 %.

Jak obtížné bylo sehnat ty správné lokace, když v době natáčení byla většina míst zavřená?

S tím jsme měli velký problém, situace se neustále měnila. Měli jsme například v plánu tři natáčecí dny v obchodním centru. Museli jsme domluvit přes sto komparzistů, aby centrum vypadalo jako během běžného provozu. Takže to bylo natáčení skoro na úrovni zahraniční produkce. Ale navzdory komplikacím k nám byla řada lidí velmi vstřícná, obchody pro nás otevřely a všechno vypadalo jako v normálním světě. Na kameře to vypadalo skvěle!

Jaké bylo natáčení v Paříži a proč zrovna Paříž?

S francouzskými kolegy jsme se bavili o našem filmu a hledali jsme vhodného hereckého partnera pro Jiřinu Bohdalovou. A Pierre Richard byl pro náš záměr ideální volbou. Když se nám po několikaměsíčním jednání podařilo domluvit, přišla další, ještě horší vlna pandemie. Pierre i s ohledem na svůj věk nemohl přicestovat.

Tak jsme se rozhodli, že se vypravíme za ním. V té době se ve Francii nemohlo vycházet po 18. hodině a bylo komplikované najít vhodnou lokaci. Tak jsme Pierrovi nabídli natáčení přímo u něj doma a on k našemu překvapení tuto variantu uvítal. Diváci tak ve filmu uvidí reálnou pracovnu Pierra Richarda. Natáčení s ním byl zážitek, je to neuvěřitelný profesionál a skvělý člověk! Celá tato bláznivá cesta proběhla těsně před začátkem natáčení hlavního bloku filmu v lockdownu a my jsme přivezli skvělou francouzskou energii, která se nás držela po celou dobu natáčení.

KONTAKTY:

Europeana Production – producent
David Blümel
dblumel@europeanapro.com

CinemArt – distributor
Petr Slavík
+420 604 419 042
petr.slavik@cinemart.cz

Mia Production – public relations
Gabriela Vágner
+420 602 789 242
info@miaproductio.cz

DALŠÍ ROLE

Veronika Žilková – matka Petra

Jiří Ployhar – šéf v rádiu

Dáša Zázvůrková – moderátorka

Lucie Kožinová – ministryně

PRODUCENT:

DISTRIBUTOR:

GENERÁLNÍ PARTNER:

HLAVNÍ PARTNER:

ZA PODPORY:

Státní
fond
kinematografie

MEDIÁLNÍ PARTNEŘI:

ZÁBAVNĚJŠÍ CESTOVÁNÍ

PARTNEŘI FILMU:

